

[Ninn-Hansen.]

skalaen, men i alle overvejelser og i alle de skalaudkast, vi fik, regnede man med denne 90 pct.-skala. Vi fik denne skala samtidig med, at man i de finansielle skøn, vi fik forelagt under forhandlingerne, tydeligt henviste til de beløb, der kunne være tale om i forbindelse med gennemførelse af landbrugsstøtten og andre ting. Jeg henleder opmærksomheden på bilag 3, en skrivelse af 8. marts 1967 fra finansministeriet. Alt dette, det meste af det, finansministeren nævner, havde man kendskab til, og så er der tilbage, at vi andre ikke kan forstå, at der kan være den store forskel, og finansministeren må da i hvert fald erkende, at hvis vi har forstået ham på den måde, at det forslag om en 90 pct.-skala, han fremlagde, var et alvorligt ment forslag, så er der andre der står ham nærmere, der har gjort det samme.

Jeg henviste til den pjece, der er udgivet af AIC. Nu ser jeg, man har udgivet en ny pjece om skattereforens andet trin. Jeg håber, at de tabeller, man har i de to pjecer, er sådan, at man kan sammenligne martsforslaget og oktoberforslaget. Så kan man jo holde en afstemning på arbejdspladsen om, hvilket af de to forslag man foretrækker.

Ømann: Jeg synes jo nok, det kun er en spag anerkendelse, der er kommet af det, der er kernen i denne reform, og det, der egentlig er det interessante ved dette forslag til udskrivningslov, nemlig nedsættelsen af skatteprocenterne. Det var jo ellers det, man under forårets drøftelser var så rørende enige om, at disse marginalskatteprocenter var for høje, at de skulle ned, og at det var et af skattereforens hovedformål. På den baggrund her kan jeg godt forstå, at det har drøjet så længe med at få gennemført denne reform, men jeg synes også, at det er udtryk for et betydeligt intellektuelt armod eller måske moralsk armod, at man ikke er i stand til her at stille debatten om en opkrævningsreform ud fra debatten om udgiftsbudgetets størrelse. Det skulle dog ikke være vanskeligt.

Men hvad vil da venstre og de konservative med hensyn til stigningen på de 3 milliarder kr.? Vil man sige, at den er unød-

vendig? Vil man sige, at den har man ikke noget som helst at skaffe med? Ja, men så må vi da bede om en specifikation, og vi får sandsynligvis at vide under finanslovdebatten, hvad det er, man ikke kan anerkende, og hvad det er, man ikke vil være med til at dække ind. Eller vil man godt dække en sådan stigning ind, hvis det viser sig, at det er noget, man i virkeligheden har stemt for i forvejen, medvirket til, at det altså er konsekvensstigninger? Ja, men hvad er det så, man står her og siger? Man siger: ja, der er en stigning, som vi må anerkende, men vi vil bare ikke have den stigning dækket ind gennem indkomstbeskatningen. Det er jo det, man siger. Ja, men så er det dog vel tilladeligt at spørge, når nu venstre og de konservative selv har lagt op til denne debat: hvordan vil man så dække det ind? Gennem punktskatterne? Tror man, at man kan belaste cigaretprisen yderligere? Vil man måske lægge yderligere på spiritus eller øl? Vil man lægge yderligere på benzinen? Hvor vil man lægge det? Det er vel ikke sådan, at man kunne tænke sig at forhøje momsprocenten? Ja, men så kom dog med et forslag om forhøjelse af moms og lad os se, hvordan det virker i befolkningen. Det ville jeg da gerne se.

Jeg har lige en bemærkning til hr. Hilmar Baunsgaard, som havde et eksempel, der gik ud på, at en indkomststigning ud fra niveauet 17.000 kr. med den stigningsprocent, der er regnet med i lovforslaget, altså en stigning på en 1.300 kr., ganske ville blive opslugt af merskatten. Der skulle altså være en merskat på 100 pct. Der bliver en merskat på 33 pct., for det er marginalskatten på det niveau, så det kan altså ikke blive så meget. Men jeg tænker mig, at det vel er kommet af, at hr. Hilmar Baunsgaard har læst Berlingske Tidende, og dér har man nok regnet meromsbelastningen ind, men meromsen kan man dog ikke regne med som en merbelastning, for denne meroms har den pågældende skatteyder jo betalt hele det foregående år. Skal vi ind på de betragtninger, må vi gå tilbage til skatteåret 1966-67, men så skal vi også have de forskellige kompensationer med.

Hilmar Baunsgaard: Må jeg ganske kort i anledning af de bemærkninger, hr. Ømann gjorde, først erklære mig enig i, at det i og